

τὸ νεαρὸν ζεῦγος. Μεταξὺ ἄλλων ὁ Θεόδωρος Μπαμβίλλ ἀπηύθυνε πρὸς τὴν χαρίεσσαν νύμφην εὐμορφότατον ποίημα καταλήγων εἰς τὸ ἕξῃς τετράστιχον :

Vous qui semblez un lys à notre œil ébloui,
O beauté, pourtant si naïve et si modeste,
Vous triomphez encor par ce luxe inouï
D'être bonne,—et cela vaut mieux que tout le reste!

ΠΑΡΗΓΟΡΟΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Κατὰ τὸ ληξάν ἔτος ἐνυμφεύθησαν ἐν Βιέννῃ 553 γυναῖκες ὑπερῶσαι τὸ 40 ἔτος καὶ 561 μὴ ὑπερῶσαι τὸ 20. Μεταξὺ τῶν γηραιῶν νυμφῶν 128 ἔχουν ὑπερῶν τὰ 50 ἔτη, ἐκ τούτων δὲ 8 συνεζεύχθησαν νεανίας ἔχοντες ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 24 ἔτων.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

— Κυρία μου, ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς προσφέρω τὰ τελευταῖά μου ποιήματα.

— Ἀφοῦ εἶνε τὰ τελευταῖα... εὐχαριστῶς.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ὁ γραφολόγος τῆς Ἑστίας, ἔχων ἤδη ὑπ' ὄψιν του ὑπὲρ τὰ 200 χειρόγραφα ὑποβληθέντα πρὸς διάγνωσιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ γράφοντος, ἀδυνατεῖ νὰ μελετήσῃ ταῦτα ταχέως. Θὰ ἐξάγῃ λοιπὸν ἐκ τοῦ φακέλου κατὰ τύχην τινὰ καθ' ἑβδομάδα μέχρι πλήρους ἐξαντλήσεως αὐτῶν, καὶ παρακαλεῖ τοὺς ἐπιστέιλαντας νὰ μὴ ἀνυπομονῶσι μὴ λαμβάνοντες ταχέως ἀπάντησιν οὐδὲ νὰ ὀργίζονται λαμβάνοντες ἀπάντησεις δυσαρέστους. Ὁ γραφολόγος τῆς Ἑστίας δὲν εἶνε ἀλάνθαστος· κρίνει δὲ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς γραφολογίας, οἱ ὅποιοι ἔχουν πάλιν τὰς ἐξαιρέσεις των.

Ἀριθ. 612. Ἐπιπολιώτης πρὸ πάντων, ὡς μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸ τὸ τεμάχιον τοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ γράφετε. Μετάπτωσις ἀπὸ μιᾶς ἰδέας εἰς ἄλλην. Ἀλλεπάλληλοι μετάνοιαι δι' ἀπερισκεψίας. Πάλη μεταξύ πραγματικότητος καὶ ὄνειροπολήσεως. Ἀγαπᾶτε τὴν ποίησιν καὶ τὴν μουσικὴν χωρὶς νὰ τὰς ἐννοήτε πολὺ. Ἔχετε κλίσιν πρὸς αἰσθηματολογία, ἀρεσκομένη μᾶλλον ν' ἀκούετῃ ἢ νὰ λέγετῃ. Κολακεύεσθε καὶ ἀπὸ τὰ μωρότερα φιλοσοφήματα. Ἔχετε πολὺ εὐχρὴν τὰ δάκρυα καὶ πεισμώνετε χωρὶς λόγον. Κατὰ βῆθος ἔχετε καλὴν, συμπνετικὴν καρδίαν. Εἴθε ἡ σκληρὰ πείρα νὰ μὴ τὴν ἐκτραχύνῃ, διότι εἴθε ἀκούη ἀπειρος τῆς ζωῆς. Γυνὴ ὅπως ὄλοι εἴχετε τὴν περιέργειαν νὰ ἀκούσετε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ χαρακτῆρός σας, πρόθυμος νὰ παραδεχθῆτε ὡς ἀκριβῆ ὅσα σᾶς συμφέρουν καὶ ὡς ἀνακριβῆ ν' ἀποροψήτε τὰ ἄλλα.

Z. E. Τάξις, θετικώτης, ἐπιμονή, ἀφέλεια, ὀλίγη ὑπεροψία, αὐστηρότης—αὐτὰ ὅλα συνεννοῦνται ὅπως ἀποτελέσωσι χαρακτῆρα ἀρρενωπὸν, ἔχοντα καὶ ὁσὶν γυναικείας ἀγαθότητος ἐν πολλοῖς.

Ἀριθ. 5,555. Καλλιτεχνικὴ φύσις, πληθώρα ἐμπνεύσεως ἄλλ' ἀδυναμία ἐκδηλώσεως, διαρκὴς πάλη

τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου πρὸς τὸν ἐξωτερικόν, ὀδύνη-ρόταται δοκιμασίαι καὶ ἀποτυχίαι ἀποθαρρυντικαί. Ἐλλειψίς πεποιθήσεως πρὸς τὸν ἑαυτὸν σας.

Ἀριθ. 119. Ἐγωῖστὰ, ἐγωῖστὰ, μάτην κρῦπτεσαι ὑπὸ τὸν μετρίοφρονά δῆθεν λεπτὸν χαρακτῆρα σου. Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὸ γωνιώδες ὄρθον σχῆμα τῶν γραμμῶν σου καὶ σοῦ ἀφαίρω τὸ προσωπεῖον. Τί λοιπὸν; ἄλλος παρὰ σὲ δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον; Ὅλοι θέλεις νὰ σὲ δουλεύουν καὶ νὰ ὑποτάσσονται εἰς τὰ νεύματά σου ὡς δούλοι σου; Δὲν ἀρκεῖ τὸ τραφερώτατον τῶν αἰσθημάτων νὰ μαζάζῃ τὸ ἔγώ σου; Ταλαίπωρε, ἀργὰ θὰ μετανοήσῃς καὶ θὰ ἐνθυμηθῆς τοὺς λόγους αὐτούς, οἱ ὅποιοι σ' ἐξοργίζουν βέβαια τώρα

Ἀριθ. 576. Ἀριστοτέλης τῆς ἀστασίας, μικροπωλητῆς αἰσθημάτων, φίλος ὄλων καὶ κανενός, ἐπικριτῆς ἀδυσώπητος

Ἀριθ. 101. Γλυκυτάτη, ἀγνή καὶ ἡμερος φύσις, ἀβρότης αἰσθημάτων, εὐγένεια ἤθους, εὐκίνησια πνεύματος. Τάξις πρὸς ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν. Εὐσπλαγχνία ἀπεριόριστος, αὐταπάρνησις ἀνυπέβλητος. Ἄν ἦσαι ὡραία τὴν μορφήν δὲν τὸ γνωρίζω, κόρη μου, ἀλλ' ἡ ψυχὴ σου εἶνε ἀπὸ τὰ ὡραιότερα πλάσματα τῆς αὐλοῦ δημιουργίας. Εὐτυχῆς ἐκεῖνος, πρὸς ὃν θὰ δωρήσῃς αὐτήν. Εἴθε νὰ εἶνε ἀξιός σου· πρόσσε μὴ ἡ εὐπιστία σου σὲ παρασύρῃ καὶ συντριβῆς παρακαίρωσ καὶ ἀστόργως ὡς ἀνθρακλήθης κλάδος ἀμυγδαλῆς ὑπὸ τὴν πνοὴν χειμερινοῦ ἀνέμου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ νέον ὄραμα τοῦ Βιλδενθρόου: Ὁ νέος Κέριος παρεστάθη ἐν τῷ Βασιλικῷ Θεάτρῳ τοῦ Βερολίνου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις καὶ κατὰ τὰς δοκιμασίας παρέστη πολλάκις ἐπιδεικνύων ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου. Κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν τῆς παραστάσεως ὁ Αὐτοκράτωρ ἀδυνατιῶν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ θεᾶτρον τὴν ὀρισμένην ὥραν, διέταξε νὰ ἀναβληθῇ μέχρι τῆς ἐλευσεως του ἡ ἐναρξίς. Τὸ ἔργον τοῦ Βιλδενθρόου εἶνε μακρότατον καὶ παρετάθη μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ἔτυχε δὲ ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς παρὰ τοῦ κοινού, μολοντι ἡ κριτικὴ λίαν αὐστηρῶς ἐκρίνειν αὐτό.

Τὸ κοινὸν τῆς Μαδρίτης γοητεύει ἀπὸ τινος νεαρωτάτης αἰδέας ἔχουσα ἡλικίαν ὄχι μεγαλητέραν τῶν δέκα ἔτων καὶ ἐκτελούσα μετὰ θαυμαστῆς τέχνης τὰ μέρη ὑψιφώνου ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Τζαρτζουέλας. Ἡ φωνὴ αὐτῆς ἔχει ταυάντην δύναμιν καὶ καθαρότητα, ὥστε ὁ ἀκούων χωρὶς νὰ βλέπῃ δὲν πιστεύει ποτὲ ὅτι ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα ἀνηλίκου κορασιδος.

Ἐν Βερολίῳ ἐγένετο πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ ἐναρξίς τῆς πέμπτης γερμανικῆς μαγειρικῆς ἐκθέσεως.

Κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημείωσιν, ἡ ἀναλογία τοῦ ἐν Βερολίῳ καταναλωθέντος κρέατος πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἦτο 73,8 γιλιόγρ. κατὰ τὸ 1886, 74 γιλιόγρ. κατὰ τὸ 1887, καὶ 76,9 γιλιόγραμμα κατὰ τὸ 1888 δι' ἕκαστον χίτοιον· ἡ δὲ τοῦ ζύθου 192,24 λίτρα κατὰ τὸ 1887 καὶ 194,24 λίτρα κατὰ τὸ 1888. Ὅστε οἱ Βερολιναῖοι προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ πρῶγουσι καὶ πίνουσι περισσώτερον.

Υπάρχει κοινὸς ἰδέα, ὅτι ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης οἱ πλείοτερον οἰνόπνευμα καταναλίσκοντες εἶνε οἱ Ρῶσοι. Καὶ ὁμοίως, κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημείωσιν, τὴν πρῶτην θέσιν κατέχουν εἰς τὴν καταναλώσιν οἱ Βέλγοι, 12 λίτρας ἐτησίως κατ' ἄνθρωπον, τὴν δευτέραν οἱ Γερμανοὶ, 8 λίτρας, τὴν τρίτην οἱ Γάλλοι, 4 λίτρας, καὶ τὴν τετάρτην οἱ Ρῶσοι 3,5 λίτρας.